

3. দর্শন আৰু শিক্ষণ পদ্ধতি :- শিক্ষকে কোন পুৰণী ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক কেনেদৰে শিক্ষাদান কৰিব, কি কি অঙ্গুণি ব্যৱহাৰ কৰিব-পৰিবেশ-কেনেদৰে তৈয়াৰ কৰি ল'ব এই সকলোৰে দৰ্শনেই নিৰ্ধাৰন কৰি দিয়ে। দৰ্শনৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি 'ইন্টাৰেক্টিভ', 'প্ৰকৃতি', 'অন্বেষণ', 'কৰ্ম' আদিয়ে শিক্ষণ, প্ৰকল্প পদ্ধতি, স্মাৰ্টেবল পদ্ধতি, হিঠাৰিটিক পদ্ধতি আদি শিক্ষণৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰয়োগ কৰা হয়।

4. দৰ্শন আৰু অনুশাসন :- কি পৰিবেশত কেলেৰে নব অনুশাসনৰ প্ৰয়োগ, নিশ্চয় অনুশাসনৰ প্ৰয়োজন আছে নাই, কেলেৰে নব অনুশাসনৰ প্ৰয়োজন আছে ইত্যাদি সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰাত দৰ্শনে সহায় কৰে। ইয়াৰে আদৰ্শবাদী সকলে সৰ্বোৰ আৰু মনক অনুশাসিত কৰি আশোপলক্ষীৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিয়ে। প্ৰকৃতিবাদী সকলে মুক্ত অনুশাসনৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিয়ে।

5. দৰ্শন আৰু শিক্ষক :- শিক্ষক হৈছে শিক্ষা ব্যৱস্থাৰ একদল। শিক্ষণৰ সফলতা শিক্ষকজনৰ ওপৰতই নিৰ্ভৰ কৰে। ইয়াৰে সু-শিক্ষা প্ৰদানৰ ক্ষেত্ৰত শিক্ষকসকলে কেনে দুৰ্ভিত্তি গ্ৰহণ কৰিব লাগিব সেইটো দৰ্শনে নিৰ্ধাৰন কৰি দিয়ে।

6. দৰ্শন আৰু মূল্যায়ন :- শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত কেনেদৰে মূল্যায়ন কৰিব লাগিব, কি মূল্যায়ন কৰিব, কেনে কৰিব ইত্যাদিয়ে নিৰ্ণয় কৰাত দৰ্শনে সহায় কৰে। ওপৰত আলোচনাৰ নবা দেখা পাল যি শিক্ষাৰ লক্ষ্যৰ নবা আৰম্ভ কৰি মূল্যায়ন কৰিব ইয়াৰ সঠিক উপায় কৰিব।

A chapter of philosophy on education

শিক্ষা: মনুষ্যে শিক্ষাৰ উদ্দেশ্যে লক্ষ্য-
লক্ষ্যৰ সৈৰ্হ ইচ্ছাৰে কৰা গুৰুত্ব
উৎসাহ কৰা হ'ল -

1) দুৰ্গতি আৰু শিক্ষাৰ লক্ষ্য: অধম মানুহ
শিক্ষা ব্যৱস্থাৰ লক্ষ্যসমূহ কেনেদৰে লক্ষ্য হ'ব,
কি কি বিষয়বস্তু আৱশ্যক কৰা উচিত হ'ল
শিক্ষাৰ দুৰ্গতিৰ ওপৰত গিৰি কাল
নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা হয়। লক্ষ্যৰ আধাৰে শিক্ষা
আৱশ্যক। ইচ্ছাকৃত বা বাধ্যতাৰ আধাৰে
অনুসন্ধান শিক্ষাৰ লক্ষ্যত আগুৱাই আহিব
কাল হৈ থাকে। শিক্ষাৰ লক্ষ্যত, লক্ষ্য
লক্ষ্যৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিবলৈ নৈতিকতাৰ
ওপৰত গুৰুত্ব দিব হ'ল আদি শিক্ষাসমূহ দুৰ্গতি
নিৰ্দ্ধাৰণ কৰি দিছে।

2) দুৰ্গতি আৰু পাঠ্যক্রম: শিক্ষাৰ লক্ষ্যসমূহ
নিৰ্দ্ধাৰণৰ লিখিত লক্ষ্যসমূহ নাবি পূৰণৰ
সাধে পাঠ্যক্রম প্ৰস্তুত কৰা হয়। পাঠ্যক্রম
প্ৰোগ্ৰামৰ বিষয়বস্তু আৱশ্যক কৰি লক্ষ্য
উদ্দেশ্যে দুৰ্গতিৰ নিৰ্দ্ধাৰণ কৰি দিছে।
দুৰ্গতিৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিবলৈ
পাঠ্যক্রমসমূহ গঢ়ি হয়। আদৰ্শবাদী দাৰ্শনিক
সকলে পাঠ্যক্রম প্ৰস্তুতকৰণত শিক্ষাৰ্থীৰ
সুখি ভৰ্তি বিকশিত কৰিব নবা বিষয়
বস্তু অনুভূতিকৰণত গুৰুত্ব দিছে।
প্ৰকৃতিবাদীসকলে প্ৰকৃতিৰ নবা সুখসমূহ
ভাৱেও ওপৰত গুৰুত্ব দিছে।
প্ৰয়োজনবাদীসকলে কামৰ আৱশ্যেৰে
লক্ষ্য আৱশ্যৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিব
লাগে বুলি কয়।